

บรรณานุกรม

- กฤติยา สมศิลา และกนกกานต์ แก้วนุช. (2561). ปัจจัยการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านโพน อำเภอกำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์. **วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี**, 12(1), หน้า 103-123.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2548). **ก้าวต่อไปของการสื่อสารเพื่อการพัฒนาชุมชน**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ. (2560). **แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 – 2564)**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- ชายชาญ ปฐมกาญจนา และ นรินทร์ สังข์รักษา. (2558). แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของชุมชนตลาดบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. **Academic Services Journal Prince of Songkla University**, 26(1), หน้า 118-129
- ณรงค์ พลธิ์รักษ์. (2557). **โครงการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก: ชลบุรี ระยอง จันทบุรีและตราด**. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธรรมจรรย์ ตูลย์อำรง. (2546). **การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม: กรณีศึกษาเทศบาลภายในเขตอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉัตรรัฐ ธรรมจง. (2553). **การสื่อสารการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: ศึกษาเฉพาะกรณีตลาดเก่า 119 ปี เจ็ดเสมียน จังหวัดราชบุรี**. วิทยานิพนธ์สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นภสร ไตรภคศรี. (2562). **อัตลักษณ์วิถีวัฒนธรรมชุมชนตะปอน อำเภอลอง จังหวัดจันทบุรี : การจัดการเพื่อพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน**. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต**, 15(2), หน้า 197-213.
- นุชนารถ รัตนสุขศรีชัย. (2554). **กลยุทธ์การพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม**. **วารสารมนุษยศาสตร์**, 18(1), หน้า 31-50.
- ปริญันท์ สิทธิจินดาร. (2551). **การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตร-วัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลตะปอน อำเภอลอง จังหวัดจันทบุรี**. จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

- ปิ่นปิ่นท์ สัทธรรมนวงศ์. (2559). การสื่อสารเพื่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยการใช้มีส่วนร่วมของชุมชน กรณีศึกษา : โครงการตลาดเก่าอ่างศิลา 133 ปี. *วารสารสหศาสตร์ศรีปทุม ชลบุรี*, 2(2), หน้า 1-13.
- พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์. (2557). การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษา บ้านโคกไคร จังหวัดพังงา. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal*, 7(3), หน้า 650-665.
- ยุบล เป็ญจรงค์กิจ. (2554). การวางแผนและการประเมินผลการสื่อสารเชิงกลยุทธ์. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุทธิณี สติธรรมดี. (2557). การจัดการการท่องเที่ยววัฒนธรรมอย่างยั่งยืน: ศึกษากรณีอนุสาวรีย์สุนทรภู่ จังหวัดระยอง. *วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 9(3), หน้า 95-104.
- สำนักงานจังหวัดจันทบุรี. (2558). *คู่มือการท่องเที่ยว*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บริษัท พี.เอ.ลิฟวิ่ง จำกัด.
- อิทธิพล โกมล. (2553). *รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์: กรณีศึกษา บ้านวังน้ำมอก จังหวัดหนองคาย*. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงวัฒนธรรม.
- Lasswell, H. (1948). *The communication of ideas*. New York : Harper and Row.
- _____. (1964). *The structure and function of communication in society*. In W. Schramm (Ed.), *Mass communications*. Urbana, IL: University of Illinois Press.
- Polnyotee, M., & Thadaniti, S. (2015). Community-based tourism: a strategy for sustainable tourism development of Patong beach, Phuket island, Thailand. *Asian Social Science*, 11(27), pp. 90-98.
- Su, Z., Aaron, J.R., McDowell, W.C., & Lu, D.D. (2019). Sustainable synergies between the cultural and tourism industries: an efficiency evaluation perspective. *Sustainability*, 11, pp. 1-20.
- Wang, Y.J., Wu, C., & Yuan, J. (2009). The role of integrated marketing communications (IMC) on heritage destination visitations. *Journal of Quality Assurance in Hospitality & Tourism*, 10(3), pp. 218-231.
- Wood, J.T. (2000). *Communication in our lives*. 2nd ed. Belmont, CA: Wadsworth.